

nydt en debat med fru Birthe Rønn Hornbech, og jeg ville egentlig også have nydt at være tilhører til den debat. Men fru Birthe Rønn Hornbech er i Jylland. Jeg ved ikke, om hun er ovre for at redde nogle jyske sjæle, men så kunne hun sådan set nok have gjort større gavn her i dag i salen. Fru Birthe Rønn Hornbech siger følgende:

Den danske straffelovgivning kender ikke til religiøse forbrydelser. Blasfemibestemmelsen er i den danske straffelov alene en beskyttelse af den religiøse følelse. Vi skal flere hundrede år tilbage for at finde den opfattelse, at blasfemi blev betragtet som en forbrydelse, der direkte angreb Gud.

Det er værd at minde om, at bestemmelsen i den nuværende straffelov er anvendt uhyre sjældent. I 1938 blev bestemmelsen således anvendt i ét tilfælde, hvor der var tale om forhånelse af den jødiske religion som led i den anti-semitiske kampagne.

Når man læser Dansk Folkepartis forslag, kunne man forledes til at tro, at blasfemibestemmelsen udgør en væsentlig indskrænkning af ytringsfriheden. Den påstand savner dokumentation overhovedet. Den sidste tiltale, der er rejst, skete for 30 år siden, og som justitsministeren har gjort rede for, endte sagen med frifindelse.

Danmark er præget af vidtgående ytringsfrihed, og sådan skal det fortsat være. Ytringsfriheden skal give plads til en offentlig debat, hvor alt kan diskuteres, alt kan endevendes, og alt kan kritiseres også på den danske rapkæftede og satiriske måde.

Heller ikke religionerne kan slippe for kritik. Enhver religion kan i Danmark og i mange andre lande diskuteres, endevendes, ja, endog anvendes satirisk i kunst, underholdning eller journalistik. Masser af religiøse mennesker bliver jævnlige stødt på deres religiøse følelser, uden der er grund til, at der skal straffes for blasfemi. Mennesker krænkes i større eller mindre grad over satire over f.eks. kristendommen, andre morer sig.

Kl. 15.25

Vi er derfor ikke enige med forslagsstillerne, der hævder, at der er gået inflation i blasfemibestemmelsen, fordi der er blevet rejst et spørgsmål om krænkelse af andres religiøse følelser. Forslagsstillerne hævder endog, at blasfemibestemmelsen kan få religiøse kritikere til at tie af skræk for at blive mødt med blasfemibestemmelsen. Ærlig talt, det synspunkt er da udtryk

for en vrangforestilling af Danmark og debatten i Danmark.

Man skal tilbage i tiden før anden verdenskrig for at finde en domfældelse i forbindelse med blasfemibestemmelsen. Vi finder det i Venstre rigtigt, at der fortsat er en strafferetlig beskyttelse mod krænkelse som formuleret i straffelovens blasfemibestemmelse. Religionsfriheden er den mest vitale af alle frihedsrettigheder, og Venstre kan derfor ikke støtte forslaget.

Så kan jeg på egne vegne sige, at jeg ønsker at bruge den del af ytringsfriheden, der hedder retten til at holde sin mund. Skulle der være aggressioner tilbage, har jeg telefonnummeret til fru Birthe Rønn Hornbech, så kan hun tage tryk- ket af med det samme.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og vi går videre i ordfører- rækken.

Den næste er den socialdemokratiske ordfører, og det er hr. Morten Bødskov.

Morten Bødskov (S):

Mordet på den hollandske kunstner Theo van Gogh var selvfølgelig en afskyelig handling begået af ekstremister, som i al deres virke skal bekæmpes. Mordet minder os samtidig om vigtigheden af at stå værn om de grundlæggende principper, som vort samfund bygger på: ytringsfriheden og retten selvfølgelig heraf til både at have sin mening og sige sin mening.

Også i Danmark oplever vi religiøs fanatisme. Også her skal vi med lovgivning i hånden og retten til at sige, hvad vi mener, bekæmpe fanatismen. Kampen mod fanatismen handler om holdninger og ikke om religion. Det handler om politiske og ikke religiøse argumenter.

Mordet på Theo van Gogh og hans film, »Submission«, rejste i Danmark en debat om straffelovens § 140, der har været fremme, den såkaldte blasfemiparagraf. Står den i vejen for, at vi kan have en fri debat om de religions- samfund, som er til stede i Danmark, eller gør den ikke? Der er ingen tvivl om, at meningene i debatten har været delte. I Socialdemokratiet er holdningen den, at hvis det kan dokumenteres, at paragraffen står i vejen for en fri debat, ja, så skal den selvfølgelig fjernes.

I et åbent samfund som det danske er tilstedeværelsen af forskellige religioner og religions- samfund en naturlig ting. Meget er forandret, siden blasfemiparagraffen i 1866 fandt vej til den danske straffelov, og ganske meget vil sikkert